

karti zabilježeno slovom c, onda preko Kosorske ćuprije i rimske naseobine Kosora u Blagaj.

Četvrta cesta napokon išla je od Nogočina i na sjever po prilici pravcem današnje ceste kraj razvaline velike rimske zgrade kod Mukoš-hana prama onome klancu Neretvinom, gdje je danas Mostar.

Od Blagaja nasuprot vodio je u ono doba put prama rečenom Neretvinom klancu preko Dračevice i one rimske naseobine, kojoj smo ostanke motrili kod Gnojnice.

Iz vremena rimskog (a možda i poslije rimskog) upoznali smo grobište sa žarama kod Hodbine.

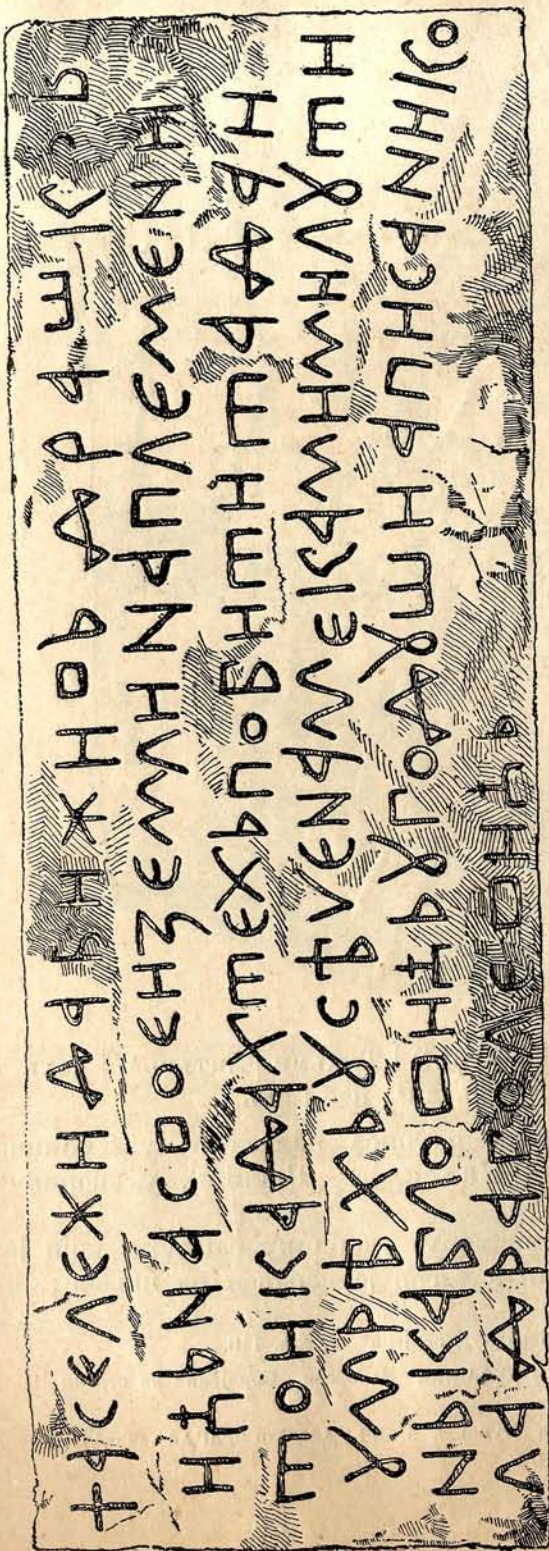
Megju ostancima iz srednjeg vijeka nadalje valja na prvom mjestu navesti romantički podor Stjepan-grada kod Blagaja, na drugom mjestu Hercegovu stolicu kod Kosora, a na trećem staro-bosanske stečke, kojih ima na mnogim mjestima onoga kraja.

Kao znamenite spomenike iz turskog doba valja napokon navesti veliki most preko Bune kod sela Bune, i mali most preko iste rijeke kod Blagaja.

Старобосански натписи у Калесији.

Приопћили: Томо Драгичевић и Вид Вулетин-Вукасовић.

I.

Чита се: † Асе лежи Дабичкиъ¹⁾ Драшк(о)вићъ²⁾ на својеи земли на племени тои. Када хтехъ побити³⁾ тада и умрѣхъ. Усѣче на ме ками Милутинь Кабловићъ⁴⁾ у Годуши а писа Никола Драголевићъ.

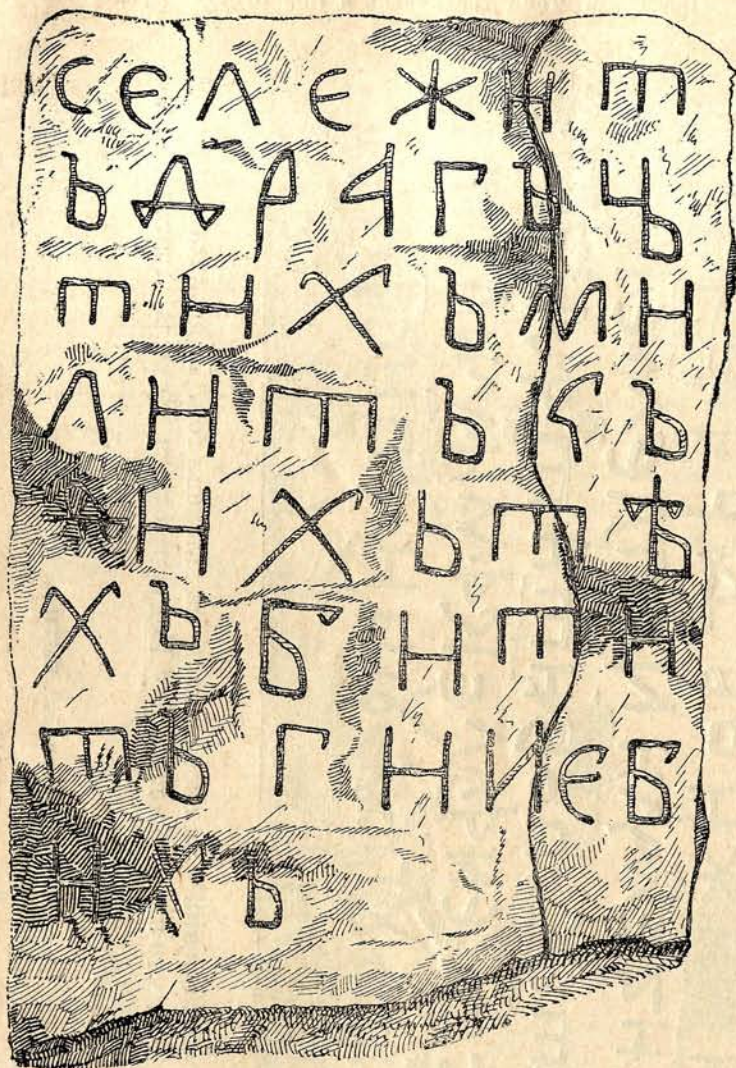
¹⁾ Дабичкиъ, испореди у „Коријени Буре Даничића“ на страни 149. БЫТИ за да—би—жив.

²⁾ Није сигурно „о“, јер је измјено; слово „в“ слабо се распознаје.

³⁾ Од по = побити, т. ј. од БЫТИ; испореди „Коријени“ на страни 149.

⁴⁾ Испореди „Коријени“ на страни 236. под „кабао“ (кѳоа), те би можда било као „Кобловић“. — У „Рјечнику из књижевних старина српских, Буре Даничића“ нијесу познати наведени породични нађези, јер се не усуђујемо кавати презимена, а нека су пламениги људи.

П.

Чита се: Се лежит | њ Драгъць¹⁾ | Тихъми | литъкъ²⁾ | дихъ тѣ |
хъ бити | тѣ ди³⁾ | неб | ихъ.

Ова два старобосанска натписа налазе се у дубничком гробљу, у селу „Српска Калесија“ (Бркићи), у зворничком котару.

Први је на стећку (мрамору) у облику сандука, који је са четири краја равно отесан а озгор је израђен на шљеме; доље

¹⁾ Драгъць је Драгоч. Испореди „Коријени“ на стр. 110.

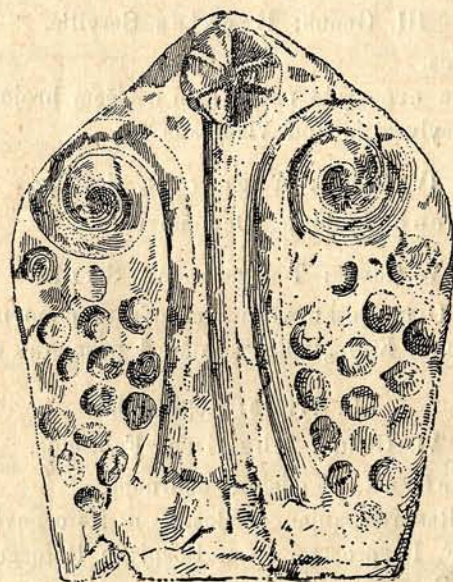
²⁾ Тихъмилитъкъ је од тѣхъмилъ. Испореди „Коријени“ на страни 100., под љтјеха, тјѣштити и т. д.

³⁾ Тѣги = тѣгы = тада (туне) т. ј. тѣгда или тагда (тѣд). Испореди „Рјечник Ђ. Даничића“ на страни 332.

је поставак. Израђен је од меког вапненца. Камен је дуг 150, широк 60, а од поставка висок 65 *цм.* Око њега је поставак широк 15 а дебео 20 *цм.* Лежи окренут од југа к сјеверу; од истока је на њему исклесана рука а са запада је натпис, који заузима у дуљину 1·35 а у висину 46 *цм.*

Други је натпис на једноме ступу, који од реченог стећка стоји јужно 20 корака. Отесан је са сва четири краја од камена вапненца, што га ондје зову „сига“. Висок је 130 а дебео 56 *цм.* Натпис заузима у висину 84 а у ширину 52 *цм.* Под овим ступом нетко је благо копао, па је услед тога ступ пао у рупу, те ће се за неко вријеме са свијем у земљу засути.

Десет корака источно има једна преваљена плоча, која је орнаментом украшена, као што приказује придодан факсимил.

На том мјесту унаоколо имаде још 5 мраморова, који су израђени у облику сандука. На ниједноме нема натписа; на два ова стећка има знак крета, истесан на одскок, а на једноме мач. У близини до 26 корака била је громила, коју је г. 1884. раскопао старац Вид Гентулић, тражећи у њој благо. Нашао је у њој врло лијепу земљану посуду, па мислећи, да је у њој сахрањено благо, разбио ју сву на комаде. По његовом казивању није у тој посуди ништа било; рбине пропадоше, јер их је тај старац поразбацао.